

bloed, soo overvloedig als desen rooden wyn, zal verstort worden, ja, waer het dat de aerde door hare droogte het niet dronke, soude me ook wel tot de knoeselen in het bloed gaen": Hier mede syn de soldaten verdwenen ; de pachter zag niets meer en werd bevreesd - Uit den kelder geraekt synde, heeft hy God bedankt, syn voer houts hervonden, en dit weer naar huis gebracht".

Zo aan te zien, meen ik te mogen stellen dat, ook in Oostende, her en der sprankels aanwezig waren om bredere kringen, weliswaar vaak een burgerij, in contact te brengen met een geestesleven. De hefboom daartoe was de volkstaal die muziek, toneel, wetenschappen, plaatselijke en nationale geschiedenis, geloof of devotie, dichter bij mensen bracht.

Ivan VAN HYFTE

LIEDJES VAN JAN VAN WULPEN

Toen ik nog kleine jongen was, hoorde ik mijn grootmoeder zaliger dikwijls zeggen als er iets bijzonders gebeurd was : "We gaan het vertellen aan Jan van Wulpen". Inderdaad, de Jan wist op alle gebeurtenissen een passend lied te schrijven en nam daarbij niet altijd een blad voor de mond, zoals hij het zelf liet drukken op de vliegende bladen met liedjes van eigen maaksel en andere die hij al zingend verkocht.

Zo ook met het volgende liedje waar de dichter in de laatste strofe bekent dat hij met zijn "stoute muile" wel eens slagen zal krijgen dat hij niet meer weg en kan.

Wat er precies gebeurd is kunnen we uitmaken als we het lied aandachtig lezen. Terwijl de vrouw van Jan (niet van Wulpen) in het "kinderbed" lag moet de knappe man een sortietje gedaan hebben naar de Maria-straat (de Maria Hofstraat ?) en daar voor "een frank en 17 centen en half" met een getrouwde vrouw in een donkere gang zijn gegaan. In de kelder van het huis moest nog een paar duchtig aan het vrijen zijn geweest. De politie heeft waarschijnlijk een inval gedaan en de twee koppeltjes op de boek gezet.

Toen zijn vrouw dat te weten kwam heeft ze dan haar wraak genomen, niet op haar man Jan, maar wel op het meisje.

Jan van Wulpen verzwijgt de namen "voor de familie", zoals hij zelf schrijft in de titel van het lied, maar de feiten en namen moeten in die tijd wel bekend zijn geweest in onze stad zodat het verzwijgen van de namen niet veel zin had en dat het lied van Jan van Wulpen wel overal sukses zal gehad hebben in de "Café Chantangs" waar hij zijn liederen zong en de teksten verkocht.

J.H. K.

Een ware gebeurtenis voorgevallen in de Stad Oostende, waarvan hier de namen verzwegen worden voor de familie.

=====

STEMME : Boven op de zolder in de schavelinge

Wat hoort men weer in onze stad (2 m.
rare farsen, en wat dingen zijn er dat)
van een getrouwde man
't is zoo een knappe Jan,
Een ieder klapt ervan
Omdat hij goed zijn stieltje kan.

Hij schoot in zoo een verdommelijke lach
omdat hij daar een van zijn vrouwtjes zag
hij sprak wil mij verstaan
het is al gauw gedaan,
hij is met die getrouwde vrouwe
in den donkere gang gegaan.

Zij kreeg een frank en 17 centen en half
En z'heeft een kop gelijk een kalf
Maar wat een groot beslag
zoo gauw dat hij bezag
Dat zijn vrouwtje op haar kamer
bracht een kleintje voor den dag.

Maar als het spel nu was gedaan
spraken zij van weg te gaan
Maar daar was nog een paar
in de kelder bij malkeer
En het meisje liep naar boven
in haar lang verstreuveld haar.

Zij waren nu met vieren geatrapeerd
zoo een farse d'as de moeite weerd,
getrouwde en jonge lien
kwamen om dat spel te zien
en ik weet niet hoe de wet
zulke dingen niet verbieën.

Daar wierd nu aan zijn vrouw gezeid
Op zoo eenen korten tijd
uw man wil mij verstaan
is weeral weggegaan
heeft het in de Maria strate
in de schavelinge gedaan.

Dat vrouwtje was nu geheel hersteld
en zij liep met groot geweld
ze sloeg daar kort en bot
dat meisje in haar kot
zij sloeg de brokken tegen haar muile
van de gebrokene pispot.

Daar word er van zoovel gepraat
zoowel in d'huizen als op straat
dat is een slecht bedrijf
om aan een ander wijf
daar al u geld te geven
om te komen aan haar lijf.

En die dat liedje heeft gemaakt
gaat worden bij zijn vel gepakt,
't is weer al plezier Jan
die dicht van alle man
maar hij zal eens slagen krijgen
dat hij niet meer weg en kan.

(Jan VAN WULPEN)